

BELIGGENHED: Frederiksværk 7 km - Hundested 7 km

KROER OG GODTFOLK 19.

TORUP KRO

Torup kro stavedes før i tiden Thorup. Der er krosten i hele bygningens længde.

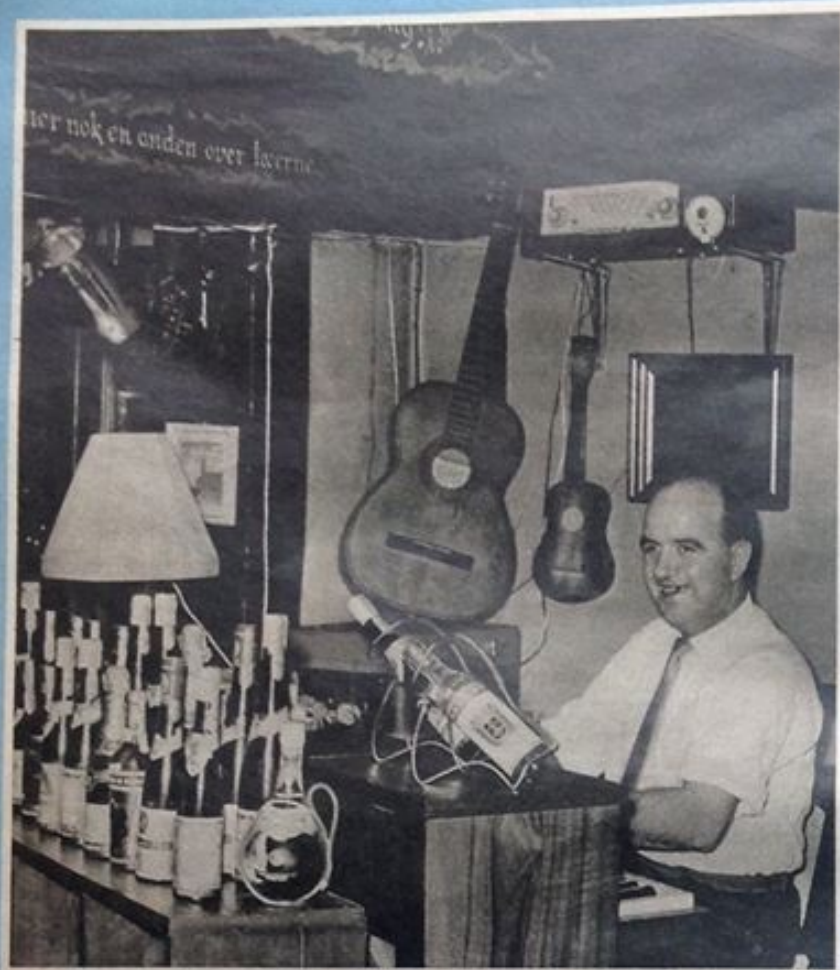
Landets mest musikglade kromand-?

Han spillede og sang nat og dag for at kunne købe en gammeldags lavloftet kro med ægte hygge. - Brudekoret fra kro til kirke og retur. Var det Thor med hammeren eller en blid Tove, der lagde navn til stedet i Nordsjælland...

Krofar med sin lut. Den gav ham penge til kroen.

Pianisten bag flaskeparaden.

KROER OG

Torup kan også staves med Th, men kromanden på Torup kro er af et uhøjtideligt gemyt og mener, at den enkleste stavemåde er pæn nok. Siden Poul Angelo Snystrup, 52 år, blev kroens ejer for fire år siden, er der i bogstavelig forstand kommet en anden »tone« på kroen. Han er musikelsker om en hals, og han underholder selv gæsterne i krostuen — en af Danmarks længste — med at spille på lut og synge viser.

Den 300-årige nordsjællandske landsbykro er blevet et udpræget familieforetagende. Fru Valborg Snystrup er daglig med i forretningen. Sønnen Benny er kok. Datteren Ann-Lise servitrice. Sønnen Per Lasse tømrer og kusk på kroen i sin fritid. Datteren Anette er smørbrødsjomfru. Svigerdatteren Marianne er også smørbrødsjomfru. Svigersønnen Torben tjener.

Så skændes de vel?

Nej, det er ikke deres stil. Dagligdagen skal helst være munter.

I de svære loftsbjælker.

I ni år var der elleve ejere, der ikke kunne få kroen til at gå. Den har været en gammel færgetro, men gæsternes antal var ikke altid imponerende. Der skulle noget mere til, og det har Poul Angelo, kromandens gamle kunstnernavn, tilført den nu.

Til den bedrøvelige fortid hører også, at en kromand faldt ned og brækkede begge ben engang, da han ville være med til at gøre kroen lidt kønere. En skipper var en overgang ejer, og når det kunne lade sig gøre at passe to job, var det antagelig, fordi kroen ikke kastede så meget af sig, at han ville lægge sine kræfter der.

Men allerede den nuværende kromands forgænger fik sat skik på Torup kro. Det var ægteparret Mangaard, som efter tyve år i Torup købte Liseleje strandhotel. Poul Angelo havde før truffet fru Gudrun Mangaard ved et kunstner-forum, og nu blev der handlet.

Den imponerende krostue, man ser i vore dage, er naturligvis udbygget. Den gamle kro har haft skillerum, som stadig kan skelnes i loftet.

I de svære bjælker er prentet små sentenser af forskellig art, f. eks.:

»Enhver kan få kredit i morgen« — »Vin og kvinder gir gode minder« — »Enhver sag kan føres tilbage til en kvinde« — »Hver gang der er røg i køkkenet et sted i byen, sælger kromanden en lille én til« — »Henad de små timer kan en kagerulle gøre underværker« — »Værtshussved er spillevand« — »Der kan godt være ild i kaminen, selv om der er sne på taget« — »Enhver har nok i sit eget og mere end nok i andres« — »Her hjælper ingen snak, mutter vil ha penge for sit øl«.

Gæster i jordemoderboligen.

I den tidligere jordemoderbolig, der kan ses fra krostuen, er der nu indrettet værelser til gæsterne. Jordemoderen bor dog stadig i nærheden, landsbyen er ikke så stor.

En anden nær nabo er kirken, som stammer fra år godt 1200. Sideskibene er fra det 18. århundrede. For så vidt vil kirken kunne blive en endnu større attraktion, end den foreløbig er. Der er nemlig uafdækkede kalkmalerier over hele kirken — og det er hidtil afdækket malerier af Olof den Hellige og Knud Lavard.

En meget smuk Kristus-figur stammer fra det 13. århundrede. Herremanden Niels Trolle til Thorupgaard ligger begravet på kirkegården.

Det er især kroens bryllupsgæster, der ser

Ovnen i forgrunden var ikke til salg, selv om Nationalmuseet ville købe. Her har været hestestald.

GODTFOLK

for at knytte kontakt mellem kro og kirke. Kroen kører bruden over til vielsen i en sortlakeret original engelsk kareet med heste for. Kroen ejer tre heste, heraf to flotte Frederiksborgere.

Krosennen er som sagt kusk, og han ifører sig et rødt slag, der ser imponerende ud. Efter vielsen henter kareten brudeparret, og så festes der i kro-stuen.

Nationalmuseet ville have ovnen.

Fra Torup kros fortid stammer en smedejerns-ovn, der nu står og pynter i et lokale, der før har været stald. Da man gravede ud til parkeringsplads — en nødvendighed i dag — stødte spæderne på noget, der krævede kyndige folks nærværelse. Nationalmuseet sendte en repræsentant, der dog ikke gjorde noget sensationelt fund. Men da den pågældende kom ind i rummet med ovnen, blev han højst interesseret. Han ville købe ovnen, der er et klenodie, men kromand Snystrup sagde hæfligt nej. Han synes nemlig også, den gamle ovn er dejlig at have stående.

Tove eller Thor?

Der er to mulige udlægninger af navnet Torup. Den ene siger, at oprindelsen var Toves torp, den anden peger tilbage på den nordiske gud Thor (med hammeren) og regner landsbyen for oprindelig at have været et offersted til guden.

Der har engang været en stor sandflugt, og før den tid gik vandet helt op til stedet, hvor kroen nu ligger. Efter sandflugten skabtes der mere land.

Den gamle krobygning står nu med hvid facade og vinduerne er blå og røde. Huset er stråtekt, og der er anbragt en kane ved indgangen. I den er der plantet blomster.

I jagstuen hænger et meget gammelt vægur, der er strandingsgods. En gulnet lap papir indvendig fortæller på engelsk, at dette er en Waterbury. På væggen i nærheden hænger nogle gamle stegegaffer fra Jylland. Jagstuen vrimler med udstoppe-de fugle.

Krokøkkenets bedste.

Kokkesønnens specialitet er frugtsalat og kar-rysalat, han har været ved føget i ti år og arbejdet sammen med f. eks. en kineserkok, der lærte ham mange gode opskrifter. Han serverer også en lækker kold anretning bestående af helstegt svinekam med kartoffelsalat (kold) og champignoner.

Opskriften:

1½ kg svinekam uden spæk, ½ kg champignoner, 1 kg kogte kartofler, mayonnaise og ½ flaske olie, 1 dl piskefløde, eddike, sukker, salt, lidt hvid-løg, 1 hakket løg, dild.

Til fire personer!

Svinekammen steges 1¼ time ved 180 grader. Champignonerne renses, brunes og lægges på fa-det sammen med kødet. Mayonnaisen smages til med krydderier og lidt flødeskum blandes i. Kolde kartoffelskiver vendes i mayonnaisen. Salaten pyn-tes med klippet dild.

Optrådte sammen med Kjeld P.

Poul Angelo startede som »den slyngende bar-ber« i Nyhavns færgetro med at optræde i 39-40 sammen med Sigfred Pedersen, Seedorff og andre. Han spiller lat og guitar og synger Bellman. Som helt purung var han bryder i »Hermod« i Køben-havn, floevægt. Det holdt op, da han var 25. Han mindes med glæde kunstnerkammerater som Kjeld Petersen — og han traf Soya, Aase Ziogler og an-

Fortælltes næste side.

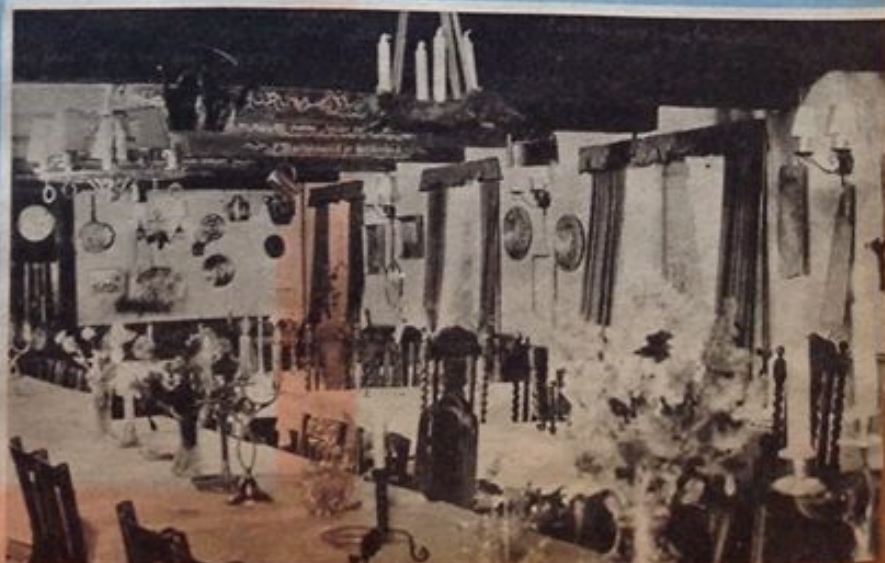

— Sådán en tingest kan jeg skam ikke håndtere, smiler krokonen ved rokken.

Heidi og Pernille er husets børnebørn. Pudlerne hedder Lady og Pelle.

At stolene ikke er ens i kro-stuen, forhøjer kun hyggen.

KROER OG GODTFOLK

Fortsat fra forrige side.

dre. Hans partner var en overgang Randrup, som nu er i Wien.

En bedstefar Snystrup var i 1886 med i en af de første sommerrevyer herhjemme. I fem år ledede Poul Angelo den kunstneriske underholdning på Viking-bådene.

Det er takket være musikken, han har kunnet købe kroen. Han ville have den, før han fyldte 50, så måtte det gerne koste nattesøvn og slid. Og det skulle være en rigtig lavloftet kro med blankpudset kobbertøj og hyggelige borde. Familien kørte rundt længe og kiggede på kroer, før de besluttede sig for køb af netop Torup med den nu 30 meter lange krostue.

Der står 1691 på et skilt udenfor, om årstallet er det korrekte vides ikke, men den ældste del af bygningen er i hvert fald 269 år, en betydelig alder.

Det med musikken har været Poul Angelos bedste fornøjelse, siden han var en lille dreng. I skolen sagde han engang:

— Hr. Christiansen, Deres violin er ikke stemt.

— Hvad siger du, dreng, svarede læreren og stak Poul Angelo en lussing.

Men da timen var forbi, kaldte læreren drengen hen.

— Hvordan kan du høre, at violinen ikke var stemt?

Knægten pegede på sit øre. — Herinde, sagde han bare.

Som »syngende barber« og ung mand optrådte Snystrup steder som Lorry, Ungarsk Vinhus, National-Scala, Zigeunerhallen og andre. Han gav koncerter i foreninger og turnerede i Sverige — hele tiden med sin krodrem i behold.

Nu spiller han gratis for gæsterne og har vist aldrig haft det sjovere end i sin egen krostue. Man kan f. eks. bede ham synge Bellmans »Hjærtat mig klemmer«.

Ved klaveret sidder hver dag pianisten Poul Sørensen. Ingen dag uden musik.

Nem kage til læserne.

Der er ild i pejsen og vinterhygge i skumringstimen, og fra køkkenet dufter det af hjemmebag. Krokronen kommer med en opskrift til læserne på »Mariannes appelsinkage«, der er så velmagende — og billig — at det er bemærkelsesværdigt.

Marianne bruger:

500 gram melis, 500 gram mel, 500 gram smør, 6 æg, 3 appelsiner, 1 citron.

Heraf bliver der »en bradepande fuld«, og kagen kan holde sig længe.

Kromanden nævner sine jagtfrokoster. De holdes overvejende i december, og jægerne er lystige fyre, der holder af god mad og musik. De skyder ræve, fasaner, harer i Torups omegn.

Børnene opholder sig måske kortest tid på selve kroen. De vil nemlig meget hellere ud og have en køretur, mens forældrene sidder ved bordet. Kroen har rideskole og ture for børnene med hest og vogn.

Imens kan de voksne sidde og more sig over skriften på loftsbjælkerne:

»Hver bliver salig i sin kro« — »De gamle kæmper drak altid en dram til, inden de gik« — »Man kan ikke være omhyggelig nok i valg af fjender« — »Lad ikke i går bruge for meget af i dag!« ...

* * *

I næste nummer: Lottenborg kro

Waterbury-
klokken er fra
en stranding.

Isbar og brude-
karet, begge
dele interesserer
gæsterne.

